

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.5.2007
KOM(2007) 231 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG,
REGIONSUDVALGET OG DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK**

– Årlig redegørelse vedrørende euroområdet 2007 –

[SEK(2007) 550]

I. INDLEDNING

1. *Tidligere på året undertegnede de europæiske ledere en højtidelig erklæring i Berlin i anledning af Rom-traktatens 50-årsdag og bekræftede deres engagement i et projekt, der har banet vejen for fred og velstand i Europa.* Den økonomiske integration er af central betydning for den europæiske succeshistorie. En gradvis fjernelse af de økonomiske barrierer i det seneste halve århundrede har bidraget til at øge levestandarden, sikre forbrugerne en mere rimelig behandling, skabe nye muligheder for investorer og fremme tættere økonomiske og politiske forbindelser mellem medlemsstaterne. Som det hedder i Berlin-erklæringen: "det indre marked og euroen gør os stærke".

2. *Den Økonomiske og Monetære (ØMU) er den hidtil mest avancerede fase i den europæiske økonomiske integration og vil også i de kommende år være en vigtig drivkraft til en stadig snævrere union.* For de 318 millioner mennesker, der bruger euroen dagligt, er den fælles valuta et håndgribeligt symbol på de fælles succeser og udfordringer, som europæerne står over for. Siden euroens indførelse i 1999 har ØMU'en medført en høj grad af makroøkonomisk stabilitet og ansporet til tættere handels- og investeringsforbindelser samt en dybere integration af finansmarkederne i euroområdet. I denne periode har euroen udviklet sig til at blive en vigtig global valuta, og den anvendes nu i vidt omfang som referencevaluta i valutakursarrangementer og som en officiel reservevaluta. Disse og andre fordele ved ØMU'en skulle udgøre stærke incitamenter for landene til at tilslutte sig euroen.

3. *Ansporet af Sloveniens indførelse af euroen den 1. januar 2007 intensiverer andre medlemsstater nu deres forberedelser til at træde ind i euroområdet.* Tidligere på året anmodede Cypern og Malta formelt Europa-Kommissionen og ECB om at udarbejde konvergensberetninger, som vil danne grundlag for Ministerrådets beslutning om, hvorvidt disse medlemsstater kan tiltræde euroområdet den 1. januar 2008.

4. *Der er en stigende bevidsthed om, at medlemskab af euroområdet er ensbetydende med at stå over for fælles udfordringer og et fælles ansvar.* På Det Europæiske Råds forårsmøde i år godkendte EU's ledere som led i den årlige vurdering af den fornyede Lissabon-strategi en række nye specifikke henstillinger for euroområdet i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse. I henstillingerne understreges behovet for en forsigtig finanspolitik, forbedringer af de offentlige finansers kvalitet og større omstillingsevne på markederne for varer og tjenesteydelser. Der opfordres også til en bedre samordning af løn- og produktionsudviklingen og en hurtigere integration af de finansielle markeder.

5. *I den årlige redegørelse vedrørende euroområdet og dens ledsagedokument, årsrapporten om euroområdet, gør Kommissionen rede for sit syn på, hvordan landene i euroområdet kan tage deres fælles ansvar og udfordringer op.* Disse dokumenter skal også danne grundlag for debatten om de økonomiske resultater i euroområdet og ØMU'ens funktion. Den årlige redegørelse vedrørende euroområdet skal også ses som et bidrag til Europa-Kommissionens dialog med Europa-Parlamentet om euroområdets økonomiske politik.

II. FORNYET ØKONOMISK KRAFT I EUROOMRÅDET

6. *Siden sidste års årlige redegørelse vedrørende euroområdet er det økonomiske opsving i euroområdet fortsat.* Væksten i euroområdet var på 2,7 % sidste år, hvilket er dets hurtigste vækstrate siden 2000 og ligger også markant over gennemsnittet på lang sigt. Væksten i

beskæftigelsen var på ca. 1,5 % i 2006 i euroområdet, svarende til en stigning på næsten 2 mio. nye arbejdspladser. Inflationen holdt sig på ca. 2 % i 2006, men aftog ved udgangen af året, hvor energipriserne faldt.

7. De positive vækstresultater i euroområdet afspejler til dels det nuværende konjunkturopsving, men kan også være udtryk for, at strukturreformerne er ved at slå igennem. Der er tegn på en større modstandsdygtighed over for globale forstyrrelser. Den nylige vækst har haft en meget stor beskæftigelseseffekt. I december 2006 faldt arbejdsløshedsprocenten til 7,5 %, det laveste niveau i 15 år. Stigningen i arbejdsproduktiviteten i euroområdet lå i gennemsnit på 1 % i 2006 i forhold til 0,7 % i gennemsnit om året i det forløbne årti, og flere faktorer taler for, at dette opsving ikke kun er konjunkturbetinget. Generelt tyder denne udvikling på, at medlemsstaterne belønnes for deres indsats for bl.a. at øge erhvervsfrekvensen, fremme F&U og innovation, udvikle menneskelig kapital og skabe et mere attraktivt og konkurrencedygtigt erhvervmiljø. Den viser også fordelene ved en makroøkonomisk ramme, som tager sigte på at øge stabiliteten og fremme en større sikkerhed om de økonomiske udsigter på mellemlang sigt.

8. Den indenlandske efterspørgsel er en vigtig drivkraft for økonomisk vækst i euroområdet. Dette afspejles i den fortsatte vækst i investeringerne og den fornyede stigning i husholdningernes udgifter takket være til dels en større forbrugertillid og den stærke beskæftigelsesudvikling i euroområdet. Eksporten i euroområdet ydede ligeledes et positivt bidrag til væksten trods mindre gunstige økonomiske betingelser hos nogle af dets vigtigste handelspartnere og den stigende eurokurs.

9. Udsigterne for en fortsat økonomisk vækst i euroområdet er mere gunstige i 2007, end de har været i mange år. Den indenlandske efterspørgsel forventes at fastholde sin forholdsvis stærke fremgang, da investeringerne kan blive positivt påvirket af fortsat gunstige finansielle vilkår, forbedring af virksomhedernes regnskaber, behovet for genanskaffelsesinvesteringer, produktivitetsgvinster og positive overskudsprognoser. Der kan forventes en vis afdæmpning af den globale økonomiske vækst, men eksporten i euroområdet har gode muligheder for fortsat at opnå gode resultater.

10. Som altid kan der være økonomiske overraskelser lige om hjørnet. En uordnet korrektion af globale ubalancer, valutakursspændinger og den geopolitiske udvikling er blandt de faktorer, der kunne medføre en lavere vækst end forventet i euroområdet. Omvendt kunne bedre resultater på arbejdsmarkedet og en mere gunstig indvirkning end forventet af den igangværende finanspolitiske konsolideringsindsats medføre en højere vækst end forventet.

III. STYR PÅ DEN MAKROØKONOMISKE POLITIK

11. For at det økonomiske opsving i euroområdet kan fortsætte, skal den makroøkonomiske politik have et solidt grundlag. Siden december 2005 har Den Europæiske Centralbank gradvis trukket de seneste års stimulans tilbage i betragtning af risiciene på mellemlang sigt for prisstabiliteten. Samtidig skal der ved løndannelsen i euroområdets medlemsstater tages tilstrækkeligt hensyn til prisstabiliteten, produktivitetens udviklingen på mellemlang sigt og forskellene på tværs af faggrænserne og mellem de lokale vilkår på arbejdsmarkedet. Lønningerne i euroområdet steg fortsat moderat i 2006 trods prisudviklingen og en stærk produktions- og beskæftigelsesfremgang. Selv om der fortsat er betydelige forskelle mellem landene, synes de generelle lønstigninger i euroområdet at have været moderate siden 1990'erne, hvilket reducerer de potentielle følgevirkninger af de tidligere olieprisstigninger.

På budgetområdet er det af afgørende betydning, at medlemsstaterne udnytter den mulighed, som det økonomiske opsving giver for at færdiggøre konsolideringen af deres budgetstillinger inden udgangen af årtiet. En sådan finanspolitisk konsolidering vil også forstærke euroområdetets samlede fiskale og monetære policy-mix.

12. Euroområdetets medlemmer har gjort en samordnet indsats for at korrigere uforholdsmæssigt store budgetunderskud. Den 30. januar 2007 besluttede Rådet at afslutte proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for Frankrig, da budgetunderskuddet også i 2006 var forblevet under 3 %. I Tyskland bidrog det økonomiske opsving til at bringe budgetunderskuddet ned under 3 % af BNP et år før tiden. I Grækenland fandt der en markant korrektion sted i 2006, hvilket medførte, at budgetunderskuddet fortsat lå på 2,6 % af BNP. Portugal og Italien kunne også notere en betydelig strukturel forbedring i 2006, i sidstnævntes tilfælde som følge af virkningen af engangsforanstaltninger. I euroområdet som helhed er kvaliteten af tilpasningen blevet bedre, med mindre brug af engangsforanstaltninger og et fald i de offentlige udgifter. Kombinationen af konsolideringsindsatser, navnlig i lande med uforholdsmæssigt store underskud, og forbedret økonomisk udvikling, som medførte betydeligt højere indtægter end forventet, reducerede generelt euroområdetets budgetunderskud til 1,6 % af BNP i 2006, fra 2,5 % af BNP i 2005.

13. Medlemsstaterne, og navnlig medlemsstater, der er i gang med at korrigere uforholdsmæssigt store underskud, skal fortsætte budgetkonsolideringen for at nå deres mellemfristede budgetmålsætninger. Nogle medlemsstater planlagde i deres stabilitetsprogram for 2006 kun en mindre eller slet ingen forbedringer af deres strukturelle saldo, selv om stabilitets- og vækstpakten kræver en budgetkonsolidering, der ligger over benchmarken på 0,5 % af BNP i gode tider. F.eks. planlægger Frankrig i sit program at forbedre sin strukturelle saldo med blot 0,3 procentpoint af BNP i 2007. Tyskland planlægger i sit stabilitetsprogram ingen forbedring af sin strukturelle saldo i 2008, selv om der forventes "gode tider". Nogle medlemmer i euroområdet, der har nået deres mellemfristede målsætninger, risikerer en procyklisk finanspolitisk kurs i 2007, navnlig i Nederlandene, hvor man i indeværende år regner med en væsentlig forringelse, selv om der forventes "gode tider". Denne situation kræver en yderligere indsats: Medlemsstater, som ikke gør tilstrækkelige fremskridt trods den gunstige vækst, opnår i givet fald ikke en tilstrækkelig sikkerhedsmargin mod en overskridelse af underskudstærsklen på 3 % af BNP, hvis og når den økonomiske vækst dæmpes, hvorved de politiske fejltagelser i slutningen af 1990'erne gentages. Samtidig bør det undgås, at der igen opstår strukturelle underskud i lande, der allerede udviser balance eller overskud.

14. Den 20. april 2007 vedtog Eurogruppen retningslinjer for finanspolitikken i euroområdetets medlemsstater og understregede forpligtelsen til aktivt at konsolidere de offentlige finanser i gode tider og anvende uventede ekstra indtægter til at nedbringe underskud og gæld. Med henblik på at forbedre koordineringen af finanspolitikkerne drøftede euroområdetets finansministre den nationale budgetudvikling i 2007 og de foreløbige politiske udsigter for 2008 og følgerne heraf for euroområdet. For det første forpligtede de sig til at bygge videre på de bedre budgetresultater i 2006 end forventet og forfølge mere ambitiøse budgetmål end dem, der var fastsat i stabilitetsprogrammerne for 2006. For det andet blev de enige om at gennemføre budgetterne for 2007 som planlagt og undgå udgiftsoverskridelser samt anvende uventede ekstra indtægter til at nedbringe det offentlige underskud og den offentlige gæld. For det tredje blev det aftalt, at de finanspolitiske planer for 2008 skulle udformes omhyggeligt for at fremskynde tilpasningen i retning af den mellemfristede budgetmålsætning for medlemsstater, der ikke har nået den, og for medlemsstater, der har nået den, for at undgå at øge de makroøkonomiske ubalancer.

15. **Den kraftige vækst i euroområdet giver alle euroområdets medlemmer en enestående mulighed for at få styr på deres finanser.** På indtægtsiden er der i økonomisk henseende meget, der taler for at anvende store uforudsete indtægter – dvs. som følge af en uventet høj økonomisk vækst – til at nedbringe den offentlige låntagning. På udgiftssiden tyder nogle medlemsstaters erfaringer på, at en nedbringelse af de offentlige udgifter snarere medfører, at underskuddet nedbringes mere varigt. Efter at stabilitets- og vækstpakten har haft stor succes med at støtte medlemsstaterne i deres indsats for at nedbringe de uforholdsmæssigt store underskud, bør gennemførelsen af dens præventive del støtte medlemsstaterne i deres indsats for helt at undgå underskud for at være rustet til de forestående udfordringer. Følges Eurogruppens retningslinjer for finanspolitikken, indebærer dette, at de fleste af euroområdets medlemmer vil nå deres mellemfristede budgetmålsætninger i 2008 eller 2009, og de bør alle sigte mod 2010 som det seneste tidspunkt.

16. **Sikringen af sunde offentlige finanser vil hjælpe euroområdets medlemmer med at tackle de økonomiske konsekvenser af befolkningens aldring.** I betragtning af de drastiske ændringer i de europæiske befolkningers demografiske struktur kan ældrekvoten forventes at stige fra 25 % på nuværende tidspunkt til over 50 % i 2050 i de fleste medlemsstater. Nogle af dem har allerede gjort en betydelig indsats for at tackle denne udfordring. Hvis de nødvendige foranstaltninger ikke træffes snart, vil befolkningens aldring få en mærkbar budgetmæssig indvirkning i flere lande i euroområdet. De aldersrelaterede offentlige udgifter i euroområdet, som omfatter udgifter til pensioner, sundhedspleje og langvarig pleje, forventes at stige med i gennemsnit omkring 4 % af BNP frem til 2050 i et scenario uden politikændringer. Dette understreger behovet for, at alle medlemsstater opnår og fastholder sunde budgetstillinger på lang sigt for at nedbringe gældskvoterne betydeligt og dæmme op for de efterfølgende forventede udgiftsstigninger. Dette behov er særlig akut i medlemsstater som Grækenland og Portugal, der risikerer at notere tocifrede stigninger i de aldersrelaterede offentlige udgifter i de kommende årtier.

17. **Sikringen af de offentlige finansers langsigtede holdbarhed i euroområdet kræver en trestrengt politik.** Før det første skal medlemsstaterne som allerede nævnt øge indsatsen for at konsolidere deres budgetstilling og nå deres mellemfristede budgetmålsætning i henhold til stabilitets- og vækstpakten. For det andet vil gennemførelsen af yderligere strukturreformer som led i Lissabon-strategien bidrage til at fremme en større produktivitetsvækst og jobskabelse og derved imødegå den økonomiske effekt af befolkningens aldring. For det tredje har reformer af pensions- og sundhedssystemer og investeringer med henblik på at øge det antal år, hvor folk er ved godt helbred, potentiale til at forbedre de offentlige finanser på lang sigt.

18. **Sikringen af de offentlige finansers kvalitet er ligeledes vigtig, som det fremgår af medlemsstaternes nationale reformprogrammer og EU's integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse.** Det er en central udfordring for medlemsstaterne at nå budgetmålene og samtidig sikre, at skatte- og udgiftssystemerne fremmer en effektiv ressourceallokering. Ved at tilpasse skattestrukturene og dirigere offentlige udgifter over mod områder som uddannelse og F&U kan produktivitetsvæksten og vækstpotentialet øges, og der kan tilvejebringes store sociale og økonomiske fordele med hensyn til innovation og akkumulering af menneskelig kapital. Sådanne politikker kan også medvirke til at gøre medlemsstaternes offentlige finanser mere holdbare og forbedre de sociale modellers funktion i euroområdet.

19. *Den politiske forpligtelse til sunde offentlige finanser bør afspejles i nationale budgetregler og -institutioner.* Undersøgelser viser, at medlemsstater med gennemtænkte numeriske udgifts- og indtægtsregler almindeligvis har et stærkt greb om den offentlige låntagning. Som redegjort for i dette års årsrapport om euroområdet skal medlemsstaterne ved udformningen af disse regler være meget opmærksomme på deres dækning og finanspolitikens stabiliseringsfunktion. Effektive finanspolitiske institutioner på nationalt plan spiller ligeledes en rolle. F.eks. kan de nationale parlamenters budgetudvalg støtte gennemførelsen af sunde finanspolitikker og således styrke den præventive del af stabilitets- og vækstpakten.

IV. SIKRING AF FORTSAT ØKONOMISK VÆKST

20. *Når euroområdet høster frugterne af Lissabon-strategien, skal det også skabe grobund for yderligere strukturreformer.* Som understreget af EU's ledere på Det Europæiske Råds forårsmøde i år med vedtagelsen af specifikke henstillinger for euroområdet er den økonomiske reformdagsorden fra Lissabon af afgørende betydning for at skabe mere vækst og beskæftigelse i alle 27 medlemsstater, men den har en yderligere dimension for de lande, der deltager i den fælles valuta. Først og fremmest vil økonomiske reformer mindske inflationsskabende flaskehalse i euroområdet og bidrage til at fastholde det økonomiske opsving. Endvidere er velfungerende produkt-, arbejds- og kapitalmarkeder af central betydning for at sikre en glat tilpasning i forbindelse med landespecifikke økonomiske forstyrrelser under ØMU'en.

21. *Den langsomme tilpasning hos nogle medlemmer i euroområdet i forbindelse med landespecifikke forstyrrelser er bevis for, at de økonomiske reformer bør gå videre.* Det fremgår af en omfattende undersøgelse foretaget af Europa-Kommissionen vedrørende tilpasninger, at selv om processen med at tilpasse konkurrenceevnen i euroområdet er dynamisk stabil, tilpasser nogle medlemsstater sig alt for langsomt til den landespecifikke udvikling. Denne langsomme tilpasning af konkurrenceevnen har bidraget til de vedholdende vækst- og inflationsforskelle mellem landene i euroområdet, hvilket har øget omkostningerne ved politisk passivitet på nationalt plan.

22. *Det indre marked er ikke kun uomgængelig nødvendigt for EU's økonomiske velstand, men også for en velfungerende ØMU.* Et dynamisk og fuldt udviklet indre marked kan potentielt fremme mere synkron nationale erhvervsconjunkturer og fremskynde tilpasningen af priser og lønninger i forbindelse med økonomiske chok. Det er en nøgleprioritet for både euroområdet og EU-medlemsstaterne at sikre, at det indre marked er rustet til at tage det 21. århundredes muligheder og udfordringer op. Da den europæiske fælles akt trådte i kraft for 20 år siden, var en forholdsvis homogen europæisk økonomi særdeles afhængig af masseproduktionen af standardiserede produkter. I dagens verden med globalisering, nye teknologier og EU's udvidelse er en i stigende grad heterogen europæisk økonomi stadig mere afhængig af videnbaserede sektorer og servicesektorer med en større grad af produktdifferentiering.

23. *Efter anmodning fra EU's ledere har Europa-Kommissionen udarbejdet et visionspapir, hvori der opfordres til, at det indre marked tilpasser sig nye forhold.*¹ Det centrale i Kommissionens argument er, at for at EU's borgere, erhvervsfolk og forbrugere kan få større konkrete fordele skal det indre marked gå videre end foranstaltninger, der tager sigte på at fjerne juridiske hindringer for virksomheder på tværs af grænserne. De nuværende politikker, som tager sigte på en uddybning af det indre marked, skal have mere fokus på konsekvenser, være mere effektive og mere globalt orienterede. Kommissionen vil i efteråret forelægge en komplet udredning om det indre marked med konkrete forslag til politiske foranstaltninger.

24. *Med hensyn til de finansielle markeder skal euroområdet gå i spidsen og sætte fart i integrationen på EU-plan, hvilket vil forøge det incitament, der allerede udgår fra euroen.* Den finansielle integration er særlig nødvendig for Euroområdet med henblik på at styrke deres vækspotentiale og lette tilpasningen i forbindelse med økonomiske chok. De medlemsstater, der deltager i den fælles valuta, drager allerede nu fordel af stærkt integrerede derivat-, erhvervsobligations- og pengemarkeder. Indsatsen for at etablere et fælleseuropæisk betalingsområde (SEPA) vil også gøre det muligt for forbrugere, virksomheder og andre økonomiske aktører at foretage og modtage betalinger i euro, uanset om det er mellem eller inden for nationale grænser, på samme grundlæggende betingelser og med samme rettigheder og forpligtelser, uanset deres beliggenhed. En yderligere integration vil give flere muligheder for risikodeling på tværs af grænserne og fremme en mere effektiv ressourceallokering i hele området. Blandt de områder, hvor der skal søges opnået fremskridt, indgår f.eks. grænseoverskridende clearing- og afviklingstransaktioner, markeder for eurodenominerede statsobligationer og korte statspapirer – som stadig er segmenterede på udbudssiden – og realkreditmarkeder i engros- (dvs. finansiering) og detaileddet.

25. *I Kommissionens hvidbog om politikken for finansielle tjenesteydelser i 2005-2010 udstikkes retningslinjerne for den yderligere integration af finansmarkederne i EU og euroområdet.* Det er af stor betydning, at de forskellige lovgivningsforanstaltninger i EU's handlingsplan for de finansielle markeder gennemføres rettidigt og koordineret og håndhæves strengt i medlemsstaterne. Der er ligeledes behov for løbende høringer, efterfølgende evaluering af de eksisterende EU-politikker og -regler og konsekvensanalyser i forbindelse med nye forslag. Foruden disse foranstaltninger skal der gøres en yderligere indsats for bl.a. at sikre, at EU's tilsynsordninger er tilpasset til et integreret europæisk finansmarked i henseende til effektivitet og stabilitet.

26. *Arbejdsmarkedsreformer har båret frugt med hensyn til beskæftigelse og deltagelse, men der kan gøres mere for at gøre det lettere at tilpasse de relative lønninger på tværs af sektorer, fremme erhvervsdeltagelsen og lette den sektorale og geografiske mobilitet.* Blandt de faktorer, der kan have ændret løndannelsesprocessen i euroområdet, er arbejdsmarkedsreformer, der øger fleksibiliteten, en forstærket global konkurrence og en reduktion af olieintensiteten i produktionen samt den stærke eurokurs. Trods denne udvikling er løntilbageholdenhed fortsat af afgørende betydning for bl.a. at forlænge det økonomiske opsving, forankre inflationsforventningerne og lette tilpasningen af konkurrenceevnen.

¹ "Et indre marked for borgerne", Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Situationsrapport til Det Europæiske Råds forårsmøde i 2007, Bruxelles, den 21.2.2007, KOM(2007) 60 endelig.

27. Med hensyn til produktmarksreformen har euroområdet medlemmer også gjort fremskridt, men der er behov for at fremme konkurrence, innovation og dynamik. Vedtagelsen af servicedirektivet i december 2006 er et vigtigt resultat. En hurtig gennemførelse heraf har høj prioritering, og euroområdet vil drage fordel af en samordnet indsats for at nå dette mål. I sin vurdering af medlemsstaternes nationale reformprogrammer for vækst og beskæftigelse konstaterede Kommissionen, at alle medlemmer i euroområdet havde taget skridt til at fremme en bedre regulering og tilskynde til F&U og udbredelsen af innovation, men opfordrede til mere ambitiøse foranstaltninger til at øge den lave produktivitet i servicesektoren. Yderligere skridt til at fremme konkurrencen, bl.a. ved at udnytte potentialet i forbindelse med offentlige indkøb bedre, og forbedringer i erhvervsklimaet (f.eks. adgang til finansiering, restriktive bestemmelser om sikkerhed i ansættelsen) vil gøre det muligt for forbrugerne at opnå større fordele ved produktivitetstiltag og for virksomhederne med de bedste resultater i euroområdet at opnå en hurtig vækst. Innovation er et andet område, hvor der er behov for at fokusere indsatsen. Udfordringerne i de højteknologiske sektorer og det vedvarende innovationsunderskud kræver, at der skabes et egentligt konkurrencepræget indre marked for tjenesteydelser og et indre marked for innovation. Inden for intellektuelle ejendomsrettigheder mangler der på nuværende tidspunkt klarere og mere effektive rammer, og det europæiske forskningsområde er stadig for opsplittet.

28. Efter at Kommissionen havde forelagt et forslag til en ny energipolitik for Europa, nåede EU's ledere på Det Europæiske Råds forårsmøde i år til enighed om mål med henblik på at bekæmpe klimaændringer, øge energisikkerheden og styrke konkurrenceevnen. Disse mål vil bl.a. blive forstærket gennem en yderligere indsats for at skabe et egentligt marked for energi og gas og udviklingen af en fælles ekstern politik til støtte for energipolitikken. EU's nye energipolitik, som er af allerstørste betydning for alle EU-medlemsstater, er relevant for euroområdet i betragtning af de mulige følger for bl.a. betalingsbalance- og prisudviklingen.

V. STADIG STØRRE INDBYRDES AFHÆNGIGHED PÅ GLOBALT PLAN

29. Euroområdet er en del af en global økonomi kendetegnet ved en stadig større indbyrdes afhængighed. En bemærkelsesværdig udvikling i 2006 var euroens stigende værdi i forhold til de vigtigste handelspartners valutaer. I løbet af året steg euroens værdi med ca. 11 % i forhold til den amerikanske dollar og med ca. 12½ % i forhold til den japanske yen. Denne tendens har været ved i de første måneder af 2007, hvilket har medført, at den effektive eurokurs ligger lige over sit niveau på lang sigt. Valutakurser bør afspejle de grundlæggende økonomiske parametre, og overdreven volatilitet og uforudsigelige valutakursbevægelser er u hensigtsmæssige i forhold til økonomisk vækst. I nye vækstøkonomier med store og stigende betalingsbalanceoverskud, navnlig Kina, er det ønskeligt, at deres effektive valutakurser bevæger sig for at muliggøre de nødvendige tilpasninger.

30. Voksende globale ubalancer udgør et advarselssignal for verdensøkonomien. For året som helhed voksede USA's betalingsbalanceunderskud til 857 mia. USD, det største i landets historie. I Japan, i de nye vækstøkonomier i Asien og i de olieeksporterende lande i Mellemøsten fortsatte betalingsbalanceoverskuddene med at stige. Kinas samlede betalingsbalanceoverskud steg til 238,5 mia. USD og oversteg dermed rekorden i 2005. Euroområdet løbende poster er næsten i balance, men Europa vil ikke være afskærmet mod

virkningerne af en uordnet afvikling af de globale ubalancer. De er fortsat en vigtig udfordring, og selv om de viser visse tegn på en stabilisering som følge af en vis justering af væksten i den indenlandske efterspørgsel, er en ordnet reduktion heraf fortsat en prioritering. Dette vil være vigtigt for at undgå de potentielle risici for den finansielle stabilitet og minimere risikoen for protektionistiske reaktioner.

31. *Der er blandt de politiske beslutningstagere nu en bred konsensus om, hvordan problemet med globale ubalancer skal gribes an.* Dette er et resultat af den multilaterale konsultationsproces, der blev iværksat i april 2006 af IMF, og som euroområdet har deltaget aktivt i sammen med fire andre væsentlige globale aktører. Denne konsultationsproces vedrørende globale ubalancer har haft positive resultater, og IMF bør overvåge de videre fremskridt. De foranstaltninger, som nøgleaktørerne har indvilget i at gennemføre, er (i) øget national opsparing i USA med foranstaltninger til at nedbringe budgetunderskuddet og fremme den private opsparing, (ii) yderligere strukturreformer i Japan, herunder finanspolitisk konsolidering, (iii) større valutakursstabilitet i en række overskudslande i Asien, navnlig Kina, (iv) effektiv absorbering af højere olieindtægter i de olieeksporterende lande, og (v) gennemførelse af strukturreformer med henblik på at opretholde vækstpotentialet og styrke den indenlandske efterspørgsel i euroområdet. Euroområdet har vist sit engagement i at gennemføre yderligere strukturreformer. Det gælder nu om, at de øvrige relevante aktører gennemfører den vedtagne politikdagsorden rettidigt i overensstemmelse med IMF's multilaterale og bilaterale konsultationer.

VI. EN STÆRK STEMME PÅ DEN GLOBALE SCENE

32. *Siden sidste års årlige redegørelse vedrørende euroområdet er der taget flere skridt til at forbedre euroområdets repræsentation udadtil.* EU's finansministre har anmodet EU-medlemsstaternes repræsentanter i IMF's bestyrelse om at vælge formanden for en længere periode. Der er opnået enighed om de nærmere enkeltheder i forbindelse med disse anbefalinger, men de er endnu ikke gennemført. Man blev også enige om at udpege en embedsmand i Kommissionen til at varetage hvervet som euroområdets eksekutivdirektør i IMF, men dette er heller ikke endnu blevet gennemført. Endvidere er EU og medlemsstaterne blevet enige om at støtte Kommissionens deltagelse i G7 i forbindelse med alle spørgsmål, som ligger inden for dens kompetence. Repræsentanter fra euroområdet, herunder Kommissionen, har også deltaget i alle faser af IMF's multilaterale konsultation i det seneste år, og der er i euroområdet blevet fastlagt fælles holdninger og mandater forud for møderne i G7 og IMFC.

33. *Der er behov for yderligere skridt, inden euroområdets repræsentation udadtil svarer til dets øgede vægt i verdensøkonomien.* En stærkere repræsentation udadtil vil også gøre det muligt for euroområdet at vise lederskab i forbindelse med spørgsmål, hvor det har kompetence, f.eks. med hensyn til globale ubalancer. Selv om den bedste løsning for euroområdets repræsentation i de vigtigste internationale finansielle fora og institutioner fortsat er, at der oprettes en enkelt fælles repræsentation, er der hindringer for at opnå dette på kort sigt, bl.a. på grund af meningsforskelle mellem medlemsstaterne. På grundlag af meddelelsen, "Europa i verden", vil Kommissionen fortsat bidrage aktivt til at fastlægge fælles holdninger i forbindelse med det vigtige spørgsmål om repræsentationen udadtil.

34. *Den globale styring skal også i højere grad tage hensyn til de nye markedsøkonomier og de mindst udviklede lande.* Dette blev afspejlet i den reformpakke vedrørende kvoter og stemmewægte, der blev vedtaget på IMF's årsmøde i Singapore i september 2006, og som

medførte en forøgelse af kvoterne for Kina og andre nye markedsøkonomier. Diskussionen fortsætter nu om yderligere reformer og repræsentation i IMF og Verdensbanken. Sammen med euroområdet ambition om at tale med én stemme, kan den økonomiske fremgang i de væsentligste nye vækstlande forventes at give et kraftigt pust af forandringer i det internationale finansielle system.

35. Euroområdet fremmer et tættere makroøkonomisk og regulatorisk samarbejde med både nye og eksisterende partnere. Sidste år blev Europa-Kommissionens årlige dialog med det kinesiske finansministerium om makroøkonomi og regulering suppleret af en ny dialog med Kinas udviklings- og reformkommission. De regelmæssige dialoger med Japan blev videreført, og en ny dialog om makroøkonomi og regulering på det finansielle område blev indledt med den russiske regering i 2006 og afspejlede således Ruslands stigende betydning som en strategisk partner for EU. En ny regelmæssig makroøkonomisk dialog mellem Indien og EU vil efter planen også blive indledt i år. Der overvejes også nye makroøkonomiske dialoger med Brasilien og Sydafrika med henblik på at tage højde for den rolle, som disse lande spiller i deres respektive regioner, og deres strategiske partnerskab med EU og euroområdet.

VII. FREMME AF EN EFFEKTIV OG LEGITIMERET POLITIK

36. For at være rustet til fælles økonomiske udfordringer behøver euroområdets lande en effektiv kollektiv beslutningsstruktur. I denne henseende spiller Eurogruppen en stadig vigtigere rolle med hensyn til at fremme en fælles forståelse blandt euroområdets medlemmer for fælles politiske udfordringer. I de seneste 12 måneder har Eurogruppen med input fra Kommissionen søgt at uddybe sin konsensus om strukturreformudfordringer og andre spørgsmålet af relevans for euroområdet, som det fremgår af henstillingerne for euroområdet i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse. Der er gjort visse fremskridt i retning af at forbedre koordinationen af de økonomiske politikker, som vedtagelsen af de offentlige retningslinjer for budgetpolitikken og det øgede fokus på sammenhængen mellem makroøkonomiske politikker og strukturreformer vidner om. Målet skal nu være at omsætte denne fælles forståelse til samordnede strategier med henblik på at være rustet til disse udfordringer og optimere fordelene ved den fælles valuta. En mere klar tendens fra medlemsstaternes side til at indgå i samarbejdsløsninger kan i givet fald fremme dialogen.

37. En effektiv politisk beslutningstagning i euroområdet er vigtig, men det samme gælder dens legitimitet. Med denne målsætning for øje er Europa-Kommissionen rede til at deltage i og bidrage til den af Europa-Parlamentet foreslåede dialog om de centrale udfordringer, som økonomien i euroområdet står over for. Den årlige redegørelse vedrørende euroområdet bidrager til denne forståelse ved at analysere den økonomiske situation i euroområdet, udviklingen i den makroøkonomiske politik, udfordringerne for strukturreformerne og den eksterne dimension af ØMU'en.

38. Da ØMU'en nærmer sig tiårsdagen, vil Europa-Kommissionen lægge større vægt på at evaluere ØMU'ens funktion og finde måder, hvorpå potentialet for økonomien i euroområdet kan optimeres. En række spørgsmål er relevante i denne forbindelse, herunder hvor godt rustet den økonomiske styring i euroområdet er til at tage de nuværende og fremtidige udfordringer op, og om de politiske beslutningstagere på europæisk og nationalt plan kan gøre mere for at opnå et policy-mix, der bidrager til højere vækst og beskæftigelse.

VIII. KONKLUSION

39. *Politiske beslutningstagere bør udnytte den mulighed, der er skabt af den fornyede økonomiske kraft i euroområdet, til at sikre sunde offentlige finanser og gennemføre yderligere strukturreformer.* I den årlige redegørelse vedrørende euroområdet er hovedvægten lagt på de mest iøjnefaldende udfordringer for euroområdet på nuværende tidspunkt. På det finanspolitiske område skal medlemsstaterne modstå fristelsen til at gennemføre en finanspolitisk lempelse og intensivere indsatsen for at opnå og fastholde deres mellemfristede budgetmålsætninger og forbedre de offentlige finansers struktur og kvalitet. Gennemførelsen af Eurogruppens nylige retningslinjer for finanspolitikken er i denne forbindelse meget vigtig for at færdiggøre konsolideringen i euroområdet som helhed, yderligere styrke budgetmyndighedernes troværdighed og gavne det fiskale og monetære policy-mix. På strukturorådet drager medlemsstaterne fordel af tidligere politikker, men yderligere reformer er uomgængelig nødvendige for at styrke en velfungerende ØMU og øge levestandarden på lang sigt. På globalt plan har euroområdet i det seneste år taget skridt til at styrke sin repræsentation udadtil i internationale institutioner og fora og fremme den makroøkonomiske dialog med strategiske økonomiske partnere, også med henblik på at løse de globale ubalancer. Der er imidlertid behov for yderligere skridt, inden euroområdet virkelig kan tale med én stemme om internationale økonomiske spørgsmål.